

Leiden en omgeving

Vijftig keer per jaar 'De Dorpsketting'

Miep Smitsloo
miepsmitsloo@planet.nl

Er zijn mensen die vinden dat Leo en Petra Oliehoek een standbeeld verdienen, zoals de lezer uit Zoeterwoude, die me over het echtpaar tipt. Het is ook niet niks wat Leo en Petra nu welgeteld 46 jaar als vrijwilligers doen. Ze stellen vijftig weken per jaar (behalve met kerst) een blad samen, waarin al het nieuws uit Stompwijk van verenigingen, kerken en particulieren wordt gebundeld en het hele dorp telkens naar uitkijkt. Het programma van de harddraverij, de Stompwijkse kermis, het gemeentelijk beleid, de geslaagde scholieren: alle evenementen krijgen een exclusieve aankondiging in het blad. Overigens zijn de makers niet te beroerd om ook de nodige nieuwtjes uit het naastgelegen Zoeterwoude op te nemen.

Die klus klaren ze elke maandag weer met een team van vijf medewerkers, waar het echtpaar Oliehoek de spil van is.

De Dorpsketting wordt huis aan huis verspreid in een oplage van 1038. Gratis. Het blad wordt door vrijwilligers gemaakt, maar de druk- en verspreidingskosten bedragen een krappe dertigduizend euro per jaar. Wie dat feestje betaalt? De adverteerders en verenigingen van het dorp, naar rato. Dat gaat al die jaren goed zo.

Het is een uniek blad. Niet voor niets krijgt de Dorpsketting een serieuze en uitgebreide beschrijving op Wikipedia. Leo Oliehoek, in het dagelijks leven business-consultant (fulltime baan), is bepaald geen type dat zichzelf op de borst slaat. Zelf zou hij die publiciteit nooit hebben gezocht. Als u dit leest, is De Dorpsketting nummer 2343 in de maak.

Hij bestiert een uniek weekblad in 'zijn' Stompwijk. 'De Dorpsketting' verschijnt jaar in jaar uit, vijftig weken per jaar en wordt onder zijn leiding door louter vrijwilligers samengesteld. Het blad is een uniek bindmiddel in een kleine, dorpse gemeenschap. Het leven van Leo Oliehoek staat er al bijna een halve eeuw in het teken van.

'We delen een halve eeuw lief en leed met elkaar'

Er in gerold

„Waarom ben ik in een leven gerold waarin ik al 46 jaar een dorpsblaadje maak en dat al die jaren ben blijven doen? Daar moet mijn achtergrond mee te maken hebben. Ik kom uit een groot arbeidersgezin. Als jongste van tien kinderen, heb ik eigenlijk alleen de geëffende paden van mijn oudere broers en zusters gevolgd. Ik ben geloof ik ook meer door hen opgevoed dan door mijn ouders – die hadden daar gewoon geen tijd voor.

Doordat ik die jongste was, kreeg ik vanzelf een meer 'beschouwend' en een 'in de wereld rondkijk' mentaliteit dan dat ik echt wat te vertellen had. Al die grotere broers en zussen snoerden me toch de mond als ik probeerde mijn zegje te doen.”

Seminarie

„Het was logisch dat ik de paden van mijn broers zou volgen en het werd een seminarie in Twente, bij de paters Karmelieten. Drie broers waren me daar al voorgedaan. Ik heb weleens gedacht dat het ook een kostenoverweging was om ons daar naartoe te sturen. Mijn ouders hoefden mij dan geen aandacht en eten te geven. En in die tijd kreeg je voor uit huis-studerende kinderen een beurs en driedubbele kinderbijslag! Een leuke bijverdienste in een groot gezin. Maar ik ben zelf nooit echt een priesterstudent met een roeping geweest. Ik had al met mijn elfjarige buurmeisje gezoend voordat ik als twaalfjarige naar het seminarie ging!”

Vroeg zelfstandig

„De wereld naar zelfstandigheid ging open. Mijn moeder zette me in Leiden op de trein en zei: 'Als je in Utrecht aankomt, zie je ergens wel een groep jongens die ook

Leo Oliehoek met zijn vrouw Petra uit Stompwijk in de redactieruimte. Samen zijn zij al 46 de drijvende kracht achter 'De Dorpsketting'.

FOTO TACO VAN DER ER

koffers bij zich hebben en daar ga je maar bij staan'. Hoewel ik de opleiding bij de paters best wel prima vond – leren en heel veel sporten is een puike combinatie – waren die jaren '60 van grote invloed op het maatschappelijk leven. Priesterstudenten sterven in een snel tempo uit. Na vier jaar hield ik het voor gezien en stortte ik me in het Stompwijkse maatschappelijk leven.”

Inhalen

„Eenmaal weer terug, leek het alsof ik iets moest inhalen. Als je van je twaalfde tot en met je vijftiende weg bent uit je dorp, is dat, maatschappelijk gezien, een groot gemis. Want dat is de tijd waarin je op de fiets naar de 'grote school' gaat, vriendenclubjes vormt en erop uit trekt. Van studeren kwam dus niets meer, maar mijn sporten wilde ik zoveel mogelijk bijhouden. Ik ging op de voetbal, de volleybal en op de biljartclub, maar was ook veel te vinden in de jongerenvereniging. In die periode is de basis van mijn verenigingshart gelegd. Al gauw werd ik gevraagd om in de redactie van het voetbal-krantje plaats te nemen en ook in het bestuur van de jongerenvereniging. Het was in de tijd, beginjaren '70 waarin de mensen wat maatschappelijk kritischer werden en tegen van alles aanschopten. Ook het verenigingsleven bloeide op, mensen kregen behoefte aan meer activiteiten. En daarmee aan de mogelijkheid om die kenbaar te maken aan het hele dorp.

Stukjes schrijven

„Ik was een jongen van zeventien, toen ik van de overbuurman hoorde dat hij een nieuwsblaadje was begonnen om Stompwijk van nieuws te voorzien. In die tijd verscheen alleen de katholieke Leidse Courant in ons dorp, meer niet. Op zaterdag kreeg Stompwijk

daar een kolommetje in, waarin alleen de parochieberichten stonden – als dat kolommetje al beschikbaar was. Dus er was zeker behoefte aan zo'n nieuwsblaadje. Ik vond het leuk om stukjes te schrijven en mee te helpen en zo is het begonnen. Ik heb het blad dus niet opgericht, maar ben er wel heel snel bijgekomen en nooit meer weggegaan.”

Twee vingers

„In het begin, nu dus 46 jaar geleden, ging het om een heel provisorisch blaadje van een paar pagina's. Ik tikte toen nog met twee vingers op de typemachine en het blad werd gedrukt op de stencilmachine van de voetbalvereniging. Het was in de tijd, beginjaren '70 waarin de mensen wat maatschappelijk kritischer werden en tegen van alles aanschopten. Ook het verenigingsleven bloeide op, mensen kregen behoefte aan meer activiteiten. En daarmee aan de mogelijkheid om die kenbaar te maken aan het hele dorp.

Het blad werd al snel overal voor gebruikt, niet alleen voor het kerkelijke- en verenigingsnieuws, maar ook om de onvrede in de richting van de lokale politiek kenbaar te maken. Iedereen kon er alles in kwijt. De Dorpsketting was ook meteen een begrip. We werden wel degelijk serieus genomen. Weet je dat we jarenlang elke vergadering van de gemeenteraad het eerste agendapunt waren? Zo van: wat staat er deze week in het blad en moeten we daar iets mee? Ze werden echt een beetje bang van ons.”

'Het blad is een ketting, die ons in het dorp met elkaar verbindt'

Macht

„In zekere zin heb je met zo'n blad inderdaad wel een stukje macht in handen. Je kunt in de pen klimmen en discussies aanzwengelen, bijvoorbeeld over de vraag of Stompwijk niet veel beter bij Zoeterwoude zou kunnen horen in plaats van Leidschendam, waar we er maar een beetje bijhangen. Een hoop mensen redeneren altijd van: 'dat lukt je toch niet', maar als je er zo instaat, gaat het ook niet lukken om dingen te veranderen.”

Vast stramien

„Zo zijn we nu 46 jaar blijven bestaan. In de loop van de tijd is de Dorpsketting alsmaar dikker geworden. We begonnen met drie of vier A4'tjes, nu zitten we al jaren op 32, 34, soms 40 A5'tjes. Het stencilapparaat is al lang vervangen door een eigen print-drukkerijstraat. We printen kant-en-klaar uit waar we vroeger urenlang stonden te vouwen en te 'bossen'. Vroeger maakten we het blad op een zolderkamer of in de kelder bij mij thuis, tegenwoordig doen we het in de pastorie – die staat toch leeg. Maar het stramien is onveranderd. Elke maandagoch-

tend en – avond tikken en redigeren vijf dames, inclusief mijn echtgenote Petra, alle kopij. Ik beheer de website en noem mezelf hoofd van de redactie. Op dinsdagochtend wordt het blad in elkaar gezet en om twaalf uur komt de jeugd van Stompwijk aanfietsen om het te verspreiden. De jongeren krijgen er een kleine vergoeding voor en het baantje is zo populair dat we een wachtlijst voor bezorgers hebben moeten aanleggen.”

Ruzie thuis

„Mijn vrouw Petra is, al gauw nadat ik ermee begon, bij de redactie gekomen. Ook zij zit er nog steeds in. In heel veel zaken vullen we elkaar aan. Zij is meer van de inhoud en ik van de techniek. Petra is meer van de korte termijn, 'dingen moeten klaar', en ik meer van de lange termijn: 'het gaat nu wel goed, maar straks niet meer'. We zijn een geolied team, maar dat geldt voor de hele redactie, van wie er velen al tientallen jaren bij zitten.

Thuis werkt het ook prima. Soms ging het niet zo lekker, omdat ik ook in het bestuur van de Stichting Dorpsketting zat en als praatpaal tussen de redactie en het bestuur fungeerde. Petra vond dat we op een gegeven moment te beleidsmatig bezig waren. 'Wij doen alles, terwijl jullie beslissen', zei ze. En daar had ze gelijk in. Het bestuur moet de inhoud van het blad aan de redactie overlaten.”

Geen censuur

„Iedereen mag ingezonden brieven schrijven wat 'ie wil, als er maar

een naam onder staat en als de tekst niet kwetsend is. We plaatsen in principe alle, maar we redigeren wel een beetje. We houden in de gaten dat mensen elkaar niet persoonlijk gaan aanvallen, dan plaatsen we het niet. Dat is wel een paar keer gebeurd. Ooit is er een burenruzie via de Dorpsketting uitgevochten. De ene buur scholdde de andere uit, die ander reageerde daar weer op. Maar dat is alweer 46 jaar geleden.”

Waardering

„We worden enorm gewaardeerd in Stompwijk, zeker. Dat we 'het cement van de samenleving' zouden zijn en dat er mensen zijn die roepen dat we een standbeeld verdienen, nou, dat vind ik een beetje zwaar klinken hoor. Petra en ik – en ook Marga Stijnman, die er na 42 jaar mee is gestopt – zijn er al voor geridderd, dat is toch zeker wel genoeg?”

Het blad is wel iets van... een ketting, die ons in het dorp met elkaar verbindt.

Dat geldt ook voor de degenen die het telkens weer in elkaar zetten. Zeker als je elkaar elke week ziet en 'de klus' steeds gezamenlijk klaart, ontstaat er een vertrouwensband. We delen lief en leed met elkaar, zijn vrienden geworden en gaan zelfs met elkaar op vakantie.

En als iemand dan kanker krijgt, maar ondanks die ziekte gewoon elke week blijft komen, dan bindt dat nog meer. Toen Bep – onze motor – na twaalf jaar tegen kanker te hebben gestreden, overleed, hebben Petra en ik ons wel afgevraagd waarom we het allemaal

doen en neigden we ernaar om met het blad te stoppen. Daarna overleden nog twee redactieleden aan dezelfde ziekte en vroegen we ons dat niet meer af. We beseften dat de dood gewoon een onderdeel van het leven is en gingen dóór.”

Ander leven

„Mijn leven zou er zonder de Dorpsketting niet anders hebben uitgezien. Nee. Alle ervaringen in het leven die me hebben gevormd, passen binnen een profiel, waarbij ik altijd wel in een soortgelijke maatschappelijke positie zou zijn terechtgekomen. Iemand zei ooit eens dat ik de politiek moest ingaan. Hoewel ik niet echt een 'leider' ben en niet over lijken ga, vind ik dat ik wel wat te vertellen heb. Maar mijn achtergrond laat dat op de één of andere manier niet toe. Ik kan niet teveel op de voorgrond treden, ben meer beschouwend, afwachtend en accepterend. Dus als het geen Dorpsketting was geworden, zou het vast iets van dezelfde strekking zijn geweest.”

Eindig

„De Dorpsketting is enerzijds wel vergroeid met mijn dagelijks leven, maar anderzijds vind ik dat het ook eindig moet kunnen zijn. Nu moeten jongeren de pen maar eens oppakken in plaats van de iPhone. We moeten mee met de tijd. Oude- ren hebben liever papier, maar met name de jeugd kijkt niet meer in zo'n boekje. En die wil je er toch bij zien te houden, want zij moeten het uiteindelijk overnemen. Laatst hebben we een jaarvergadering gehouden over de toekomst. Conclusie: we gaan ons sterk maken voor verdergaande digitalisering. Het boekje moet en zal wel blijven, maar na 46 jaar gaan we serieus kijken naar een andere vorm. Ik heb ook het eeuwige leven niet.”

Leiden en omgeving

Paspoort

Naam: Leo Oliehoek
Leeftijd: 63 jaar
Woonplaats: Stompwijk
Opleiding: HBS
Beroep: business-consultant ICT
Maatschappelijk: bestuurslid/hoofdredacteur weekblad De Dorpsketting, zie www.stompwijk.nl of Wikipedia
Burgerlijke staat: getrouwd met Petra van Es, dochters Eva (28) en Laura (26)